

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-691/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i dr. sc. Sanje Otočan, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Draženke Šarić Šimić iz _____, koju zastupaju opunomoćenice, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Bandalo & Labavić j.t.d., Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 40, protiv tuženika Visokog suda časti Hrvatske komore fizioterapeuta, Zagreb, Donje Svetice 46 c, radi disciplinske povrede, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-4322/19-8 od 23. studenoga 2020., na sjednici vijeća održanoj 1. prosinca 2021.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-4322/19-8 od 23. studenoga 2020.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom poništena je odluka Visokog suda časti Hrvatske komore fizioterapeuta, broj: Dp Ž-4/19 od 13. studenoga 2019. i odluka Suda časti Hrvatske komore fizioterapeuta broj: Dp-1/19 od 13. lipnja 2019. (točka I. izreke) te je odlučeno da tužiteljica nije odgovorna za disciplinsku povredu poblježe opisanu u izreci presude (točka II. izreke). Ujedno je naloženo tuženiku naknaditi tužiteljici troškove upravnog spora u iznosu od 9.375,00 kn u roku od 60 dana (točka III. izreke).
2. Navedenom odlukom Visokog suda časti Hrvatske komore fizioterapeuta, odbijena je žalba tužiteljice te je potvrđena odluka Suda časti Hrvatske komore fizioterapeuta broj: Dp-1/19 od 13. lipnja 2019., kojom je tužiteljica proglašena odgovornom što je dana 23. siječnja 2019. uputila dopis Povjerenstvu za etiku i deontologiju Hrvatske komore fizioterapeuta putem e-maila svih delegata skupštine Hrvatske komore fizioterapeuta, isto tako Goranu Cvetojeviću koji nije dužnosnik komore te se obratila samom Povjerenstvu da utvrdi činjenice glede kršenja Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije od strane predsjednice Komore gospođe Mirjane Grubišić, dopredsjednika Komore Pavice Gorupić i Zorana Filipovića, iznijevši niz navoda vezanih uz rad predsjednice Komore i tijela Komore, ističući da su se kolege oglušile na pozitivne propise predstavljajući fizioterapeutsku djelatnost u Republici Hrvatskoj. Presudom je utvrđeno da tužiteljica nije odgovorna što je u vremenskom razdoblju od 25. srpnja 2018. do 2. kolovoza 2018. poslala putem elektroničke pošte na adrese članova tijela Komore, Vijeća Komore, delegata Skupštine Komore, ali i

pojedinih članova Komore više upita, a ujedno vlastitih opservacija vezano za postupanje nadležnih tijela Komore u sudskom postupku protiv člana Gorana Cvetojevića, a da za isto kao i za korištenje e-mail adresa navedenih nije imala izričito odobrenje Komore, članova Komore i članova tijela Komore, a kako je predviđeno odredbom članka 10. stavka 2. točke 2. Statuta, zbog čega je u postupku pred disciplinskim sudovima utvrđeno da je tužiteljica povrijedila odredbe članka 6. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta vezano za točku 14. Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije te točke 63. Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije te članka 36. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta kao i članka 7. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta te članka 4. Pravilnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta, a čime je počinila lakšu disciplinsku povredu opisanu u članku 18. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti za što joj je izrečena kazna ukora. Pobijanom presudom je nadalje utvrđeno da tužiteljica nije odgovorna što je dana 24. siječnja 2019. objavila na Facebook stranici Fizioterapeuti RH navedeni dopis, a zbog čega je u postupku pred disciplinskim sudovima odlučeno da je time tužiteljica počinila težu disciplinsku povredu opisanu u članku 18. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti, te članka 56. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta, kao i članka 7. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta te članka 4. Pravilnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta za što joj je izrečena kazna opomene koja se objavljuje na internetskoj stranici komore.

3. Tuženik je izjavio žalbu protiv navedene presude zbog postupovnih povreda, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno zbog svih razloga propisanih u odredbi članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS). U žalbi, u bitnome, navodi da je prvostupanjski sud pogrešno kao tuženika u predmetnom upravnom sporu označio Visoki sud časti Hrvatske komore fizioterapeuta, koji nema pravnu osobnost. Nadalje ističe da tužiteljica nije poštivala i čuvala ugled Komore i njenih institucija već je Komori nanijela štetu neselektivnim slanjem e-pošte kojima je nizom navoda prezentirala rad Komore i prozvanih članova tijela Komore kao nezakonit, a da nije ničim argumentirala svoje optužbe na račun predsjednice Komore, tijela Komore već je pogrešno tumačila presudu Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda. Tuženik navodi da tužiteljica svojim postupanjem evidentno ne poštuje ugled Komore kojoj sama pripada, odluke tijela Komore i njene predstavnike, a da Komoru kao instituciju dovodi u položaj da se stječe pogrešan dojam i dovodi u sumnju način postupanja tijela Komore, jer se tužiteljčinim navodima nameće teza da postoje nezakonitosti u njihovim postupanjima. Nadalje, tužiteljica je svojim pogrešnim tumačenjem presuda i odluka tijela javne vlasti svjesno pokušala utjecati na članove Komore potičući ih na nepoštivanje odluka Komore i njenih izabраниh tijela. Ističe da ne egzistira nikakva presuda ili odluka tijela javne vlasti koja bi neposredno ukazivala na nezakonitost rada Komore i njenih institucija, budući da presude na koje se tužiteljica poziva, ničim ne upućuju na nezakonitost rada i poslovanja predsjedništva Komore, već upravo suprotno radi se o odlukama kojima se samo utvrđuje da sudovi ne mogu odlučivati meritorno o predmetu spora koji se tiče izvješća Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske. Navodi da sudskim presudama nije ni na koji način odlučeno o meritumu, dok je tužiteljica svojim postupcima pokušala prikazati kako se navodno postupa protivno zakonu jer se navedene sudske odluke ne poštuju. Ističe

da je tužiteljica izricala ne samo vrijednosne sudove nego činjenične tvrdnje (npr. kršenje zakona), a koje činjenične tvrdnje nisu istinite. Ukazuje da postoje zapisnik, izvješće Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske, te presuda Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda, no njima nije ništa naloženo Komori, budući da svaki nalog sadrži posljedicu u slučaju nepostupanja po istome što ovdje nije slučaj, tim više što je Ministarstvo zdravlja Republike Hrvatske tijekom nadzora izašlo izvan okvira svoje nadležnosti i Komori izreklo mjere koje nije imalo nadležnost izreći. Smatra da inkriminirano postupanje tužiteljice daleko prelazi okvire načela javnog izražavanja mišljenja. Smatra da tužiteljica ima pravo ukazivati na nepravilnosti, no to mora biti u okvirima propisanim aktima Komore, što u konkretnom slučaju nije učinjeno. Sve navedene bitne okolnosti je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio, odnosno pogrešno ih je shvatio, pa stoga tuženik predlaže poništiti pobijanu presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovome Sudu uz žalbu, proizlazi da je Visoki sud časti Hrvatske komore fizioterapeuta osporenom odlukom od 13. studenog 2019. odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostupanjske odluke od 13. lipnja 2019., uz obrazloženje da je pravilno prvostupanjsko tijelo utvrdilo da inkriminirano postupanje tužiteljice prelazi dopuštenog javnog izražavanja mišljenja, jer svako pravo na javno izražavanje stavova nužno nosi i određena ograničenja pa tako ti stavovi ne mogu biti neistiniti, uvredljivi i počinjeni na štetu drugih osoba, kojima je također zajamčeno da se njihova ljudska i osobna prava štite. Pri tome Visoki sud časti ističe da je pravilan zaključak prvostupanjskog tijela da u konkretnom slučaju ne egzistira nikakva presuda ili odluka tijela javne vlasti koja bi neposredno ukazivala na nezakonitost rada Komore i njenih institucija. Također, Visoki sud časti navodi da je prilikom odmjeravanja kazne prvostupanjski sud uzeo u obzir sve okolnosti, prije svega stupanj krivnje, proizašle posljedice, svrhu kažnjavanja te pravilno utvrdio da olakotne okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju izricanje ukora kao najblaže kazne za lakšu disciplinsku povredu te izricanje opomene koja se objavljuje na internetskoj stranici Komore za težu disciplinsku povredu.

7. Odredbom članka 18. stavkom 1. podstavcima 1.-9. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti ("Narodne novine", broj 120/08.) propisano je da fizioterapeut čini težu povredu radne dužnosti: – ako odbije pružiti pacijentu fizioterapeutsku skrb po uputi liječnika za fizikalnu terapiju, – ako netočno i nepravilno primijeni fizioterapeutske postupke, – ako ne obavijesti liječnika o pogoršanju stanja pacijenta tijekom fizioterapeutskog postupka, – ako ne uputi pacijenta liječniku, kad u okviru fizioterapeutskog postupka ustanovi nalaz koji nije unutar djelokruga fizioterapeutovog znanja, – kada zbog nemara ili neznanja nepravilnim postupanjem nanese štetu po zdravlje pacijenta, – kada primjenjuje metode i tehnike koje nisu u djelokrugu opisa poslova njegova rada, – ako svojim ponašanjem povrijedi čast i ugled svoje profesije, – kada povrijedi odredbe ovoga Zakona, – kada povrijedi kodeks fizioterapeutske etike i deontologije.

8. Odredbom članka 56. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta propisano je da je lakša povreda svako narušavanje dužnosti i ugleda fizioterapeuta, fizioterapeutskih tehničara i masera-kupeljara, odnosno njihove djelatnosti te Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti, Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije i drugih općih akata Komore pri čemu nema trajne posljedice ili je posljedica neznatna

(stavak 1.). Teža povreda je svako narušavanje dužnosti i ugleda fizioterapeuta, fizioterapeutskih tehničara i masera-kupeljara odnosno njihove djelatnosti te Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti, Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije i drugih općih akata Komore, koje ima teže značenje obzirom na važnost, prirodu povrijeđene dužnosti, visinu materijalne štete ili težinu druge posljedice te s obzirom na okolnosti pod kojima je radnja izvršena odnosno propuštena (stavak 2.). Disciplinska odgovornost i postupak utvrđivanja disciplinske odgovornosti pobliže će se urediti Pravilnikom o pravima i odgovornostima članova Komore (stavak 3.).

9. Odredbom točke 10. stavka 2. točke 2. Statuta propisano je da su prava, obveze i odgovornosti članova Komore između ostalog i upravljati preko svojih predstavnika Komorom.

10. Odredbom članka 7. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta propisano je da su djela kojima su učinjene povrede dužnosti, odgovornosti, obveze i ponašanja fizioterapeuta, odnosno djela kojima se član Komore ogriješi o Zakon o fizioterapeutskoj djelatnosti, Kodeks fizioterapeutske etike i deontologije, Statut Komore i ostale podzakonske akte koje donosi Komora su disciplinske povrede zbog kojih se pokreće i vodi disciplinski postupak protiv člana Komore sukladno odredbama Pravilnika o disciplinskom postupku.

11. Točkom 63. Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije propisano je da je bilo kakvo javno neprimjereno kritiziranje, omalovažavanje, vrijeđanje, sramoćenje i drugo neprimjereno i nedolično ponašanje prema ostalim kolegama povreda ugleda i časti fizioterapeutske profesije.

12. Iz podatka spisa proizlazi, što između stranaka nije niti sporno, da je Ministarstvo zdravlja Republike Hrvatske u ožujku 2014. provelo upravni nadzor i nadzor nad zakonitošću rada Hrvatske komore fizioterapeuta, o čemu je dana 18. ožujka 2014. sastavljen zapisnik KLASA: 040-01/14-01/01, URBROJ: 534-10-1-2/1-14-1. Nakon sastavljanja zapisnika Povjerenstvo Ministarstva zdravlja sastavilo je izvješće KLASA: 040-01/14-01/01, URBROJ: 534-10-1-2-1/2-14-02 od 10. travnja 2014. u kojem su utvrđene različite vrste nepravilnosti u radu Komore. Tako je, primjerice, određeno da skupština Komore treba donijeti novi Statut koji će sadržavati i zakonom propisane odredbe o imovini, načinu stjecanja imovine, načinu prestanka rada Komore i postupku s imovinom u slučaju prestanka rada Komore. Izrečene su i mjere u pogledu skupštine Komore te u pogledu teksta natječaja za izbor i imenovanje predsjednika Komore od 26. prosinca 2013., koji nije bio u skladu s odredbama članka 27. stavaka 4., 6. i 7. Statuta te članka 4. i 5. Pravilnika o izboru tijela Komore, zbog čega je, između ostalog, potrebno donijeti odluku o poništenju natječaja za izbor i imenovanje predsjednika Komore od 26. prosinca 2013.

13. Nadalje iz podataka spisa proizlazi da Komora u postupku pred sudovima nije uspjela osporiti zakonitost mjera izrečenih od strane Ministarstva zdravlja.

14. U takvoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, okolnost što se tužiteljica obratila Povjerenstvu za etiku i deontologiju Komore te članstvu Komore u svezi činjeničnih utvrđenja iz predmetnog izvješća Ministarstva zdravlja, ne predstavlja ni lakšu, ni težu disciplinsku povredu, kako je to pravilno utvrdio i obrazložio i prvostupanjski sud.

15. Naime, pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda da tužiteljica nije iznijela teške neistinite s ciljem rušenja ugleda i digniteta Komore, odnosno sramoćenja članova Komore jer je za svoje tvrdnje, koje je iznijela samo članstvu Komore, imala uporište u rezultatima upravnog nadzora i mjerama izrečenim od strane Ministarstva

zdravlja. Pri tome okolnost što žalitelj nije zadovoljan s tim rezultatima nije okolnost koja bi bila od značaja za odluku o disciplinskoj odgovornosti tužiteljice.

16. Tuženik u žalbi pokušava relativizirati značaj mjera izrečenih tijekom upravnog nadzora, no kraj činjenice da su predmetne mjere izrečene i da kao takve obvezuju Komoru te da iste nisu s uspjehom osporene u postupku pred sudovima, takvi žalbeni navodi nisu doveli u pitanje zakonitost pobijane presude. Naime, zakonitost i pravilnost predmetnog izvješća (izrečenih mjera) Ministarstava zdravlja Republike Hrvatske nije predmet ovoga upravnog spora.

17. U tom kontekstu, niti žalbeni navodi u kojima tuženik tvrdi da tužiteljica nije poštivala propisanu proceduru prilikom iznošenja svojih tvrdnji, tj. upita zašto se ne poštuju pozitivni propisi, nisu doveli u sumnju zakonitost pobijane presude, tim više što tuženik u žalbi ne navodi koje konkretno postupovne odredbe i kojih internih propisa Komore tužiteljica nije poštivala.

18. Prema tome, jednako kao i prvostupanjski sud, ni ovaj Sud u radnjama tužiteljice ne nalazi elemente disciplinske povrede za koje je tužiteljica utvrđena odgovornom.

19. Zbog navedenoga te kako u postupku pred prvostupanjskim sudom nisu počinjene niti postupovne povrede na koje žalitelj ukazuje, jer je pobijana presuda pravilno donesena u odnosu na javnopravno tijelo koje je donijelo osporeni akt, valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i presuditi kao u izreci ove drugostupanjske presude (članak 74. stavak 1. ZUS-a).

U Zagrebu 1. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik:

Tanja Nemčić